

Manuscripti instar, ad usum Nostrorum tantum

De vocatione missionaria inter Sodales adolescentes fovenda

Ex iis, quae de missionariis vocationibus inter adolescentes Sodales augendis R. P. Jollain, Neapolitanae Provinciae Praepositus appositissime simul et eloquentissime in nostro Congressu missionario Romae habito disseruit, particulam hic exhibere visum est, etsi totius Congressus missionarii Romani decursus mox libello typis prodituro est illustrandus.

Postquam necessitatem exposuit augendi numerum ad Missiones vocandorum iuvenum, huiusque laboris non ultimum campum declaravit Congregationem, orator vias ac rationes ostendit, quibus suam quisque operam afferre posset ad vocationes excitandas aut fovendas. Ad quaesitum igitur: quonam demum pacto in adolescentibus vocationis semina spargere liceat, sic R. P. Jollain respondet:

"Tria huc prae ceteris spectare videntur: ipsi adolescentes, educatores, parentes.

Quod ipsos *adolescentes* spectat, omnes recordamur, fuisse nos, cum pueri essemus, quodammodo vel ad militiam vel ad sacerdotium inclinatorum. Pueris enim innata est ad res magnas et generosas propensio, cum contra considerationes utilitariae matura magis aetate supervenire soleant. Ut igitur in adolescentibus altiore vocationem foveamus, hanc ipsam in eis ad res generosas propensionem conservemus, atque ad Deum versus evolvamur necesse est, spiritum inquam sacrificii et desiderium in eis ciendo eximie Deo sese gratificandi, resque magnas pro eo exantlandi. Huic desiderio semel inflammato obiectum concretum erit proponendum, seu suggerendae erunt viae atque modi zelum apostolicum exercendi, parvae ac modestae initio, sed gradatim maiores. Animis iuvenum sic praeparatis, Missionum imago est identidem proponenda, nec deerunt aliqui certe, quos Deus praedilectos sibi ad supremam hanc vocationem separaturus sit.

Ad hoc autem necesse est ut ipsi *educatores* veri Missionarii sint, etsi non re, certe animo desiderioque; ac prae luceant ipsi virtutum splendore, quibus iuvenum animos imbuere conantur: gene-

roso animo, sacrificii spiritu atque desiderio omnia faciendi dandique pro Christo.

Saepe tamen accidit, ut maturae iam fere vocationi iuvenis *parentes* omni qua possunt vi obstant. Quam rem ut avertamus, edoceamus generatim atque passim parentesfamilias, quid Deo circa filiorum vocationem debeant. Ipsum vero adolescentem in talibus angustiis haerentem educator aut spiritualis pater ne deserat, sed ope vitae spiritualis et lectione exemplorum Sanctorum vires ei addat ad perseverandum. Si iuvenis valet, vincet; nam in ista pugna diutius resistentis esse victoria solet.

Vocationibus missionariis excitandis praeterea multum prodesse id puto, ut *de ipsa vocatione aliquando de industria* sermo fiat. Iuvant ad hunc finem imprimis scripta opuscula, maxime ea quae directe tractent de vocatione missionaria et ad missiones iuvenes invitent. Hoc forsitan aliquibus non placeat, at nonne Xaverius dicere est solitus, si in Europam reverti potuisset, se ad Universitates iturum, ut iuvenes invitaret ad semet sequendum? Videtur mihi etiam in S. Exercitiis, quibus iuvenes, gymnasium absoluto, a nobis excoli solent, loquendum et insistendum esse in id, ut vitae statum bene sibi perquirant eligendum; neque de matrimonio tantum et de excellenti laico catholico loquendum, sed aequa claritate etiam de sacerdotio, atque adeo de vocatione missionaria eis palam et facunde esse dicendum.

... Ut finem imponam, fortissimum vocationum augendarum praesidium inculcandum duco id, ut orationes ad hunc finem fiant incessantes, et publicae et privatae. Summus enim Pastor et Episcopus animarum nostrarum, cum nos ad orandum pro animarum messe induceret, non adeo orandum esse simpliciter pro gratis conversionum dixit, quam magis ad orandum, ut coelestis agricola "*mittat operarios in messem suam*". Quibus verbis et id clarissime indixit, quanam esset suprema missionum necessitas, scilicet: vocationes, et quae esset optima harum consequendarum via, scilicet: oratio."

LITTERAE AD EDITOREM

De foederibus Sodalitatum, an faciendae iam sint?

Quae mensibus paucis ante "*Acies Ordinata*" de consociandis uno fodere Sodalitatibus Marianis disputavit, ea sane visa sunt digna, quae considerarentur. Non omnes idem semper sentiebant; sed quae "*Acies Ordinata*" propugnabat, erant fortasse et actu faciliora et ad finem certius consequendum magis accommodata. Ut enim nemo repente fit summus, ita quoque neque natura, neque ars, neque ingenium solent aliquid statim perfectum progignere. Quod quidem multo verius est si agitur de assequendis rebus maximis, ex quarum numero esse consociationem Sodalitatum nostrarum toto orbe constituendam, nemo est quin videat.

Verum ratio incipiendi operis non quidem repente sed paulatim per nationes, prudentissima est. Etenim, licet alibi floreant, tamen non uno forsitan loco nostrae Sodalitates nimis adhuc langueant, sive quod torpore fatiscunt, sive quod ad diverticula levissimi huius nostri aevi declinarunt, suae contraria indoli ac propterea huic non salutaria sed pernicioiosa. Hae porro omnes dicendae sunt mortuae; mortuorum autem nulla societas esse potest.

Puto igitur, cum singulae nationes ad foedus seorsum ineundum compellerentur, id consilii fuisse, ut antea ad novam vitam, ubi opus esset, sese ipsae excitarent. At sperantne illae reviviscere? Posse illas et vivere et florere et peritiles esse in quavis mundi vel corruptissimi aetate, ambigendum nemini est; posse earum moderatores, in quorum manibus est vita et mors Sodalitatum, eas in exitium praecipitare, negandum, prohi dolor, non est. Nam utar verbis immortalibus legiferi nostri Ignatii parce ad rem nostram delortis, *fere quales hi fuerint et tales eorum Sodalitates erunt* (1).

Hic jam videntur omnes in duas partes esse divisi. Sunt qui affirmant, fieri non posse, ut prisca Sodalitatum forma huius nostrae aetatis ingenio et desiderio satisficiat. Sunt contra qui tueantur, Sodalitates nativa sua vi esse instrumentum maxime idoneum non solum ad omnia in Christo instauranda, verum etiam ad studium cupiditatesque nostrorum temporum sapienter moderanda et rite fovenda, quorum hominum auctoritas certe summa est. Il enim sunt viri in luce Ecclesiae et Societatis positi, praesentium necessitatum et negotiorum scientissimi, qui maxima quaeque, quae hodie sunt, prudentissime temperarunt, ut ipsi posteriores PP. Generales, et alii haud pauci. Jamvero utri horum generum diversa opinantium credendum? Nisi totus fallor, posteriori. Neque ad ita iudicandum tam moveat nos summa eorum viro- rum auctoritas, cum in libera disceptatione versemur, quam ratio ab iisdem allata et rei feliciter gestae specimen.

Neminem enim latet, ex litteris apostolicis, ex Praepositorum Generalium instructionibus, ex Regulis, ex historiae monumentis palam fieri, Sodalitates Marianas apostolicae quandam vitae formam jam inde a suis primordiis induisse. Porro quid jam urget magis aetatem nostram, quam febris illa moliendi semper nova, quibus civis civi, ordo ordini, conventus conventui utilitati ac progressui sit? Quod si ita est, omissis aliis operibus quorum levis natura et ingens copia inopes fructuum nos fecit, renovemus Sodalitates, quibus vocatio nostra efficacitatem pollicetur, non fluxam, sed perennem et coelitus inditam; sunt autem Societatis propriae, ejusque apostolico spiritu praeditae.

Si porro ex rebus feliciter gestis unam vel alteram dumtaxat commemorarem, merito multae mundi partes, in quibus est Societas, mihi succenserent, quasi singularum praeclare facta incuriosus praetermitterem. Aut num taceam, e. g. Barcinonensem Sodalitatem, Matritenses, Bilbaenses, Valentinas, Viennenses, Leopoltinas?

Nonne Patavinus ille auditorum publicae Universitatis convictus, qui in *Actione Catholica* principem quemdam locum assecutus est, ortum habuit a Sodalitate Mariana et adhuc tribus id genus Sodalitibus pro juvenum conditione alitur ac perseverat? Quid est, quod ipsi So-

cietatis Juventutis Catholicae moderatores sive privatis artibus, sive in publicis conventibus, sive demum apud Pontifices omni ope contenderunt, ut nostrae Sodalitates eorum Circulos ingrederentur? Professi nobis iidem sunt, unas Sodalitates nostras illam ad *recte virtuoseque agendum* vim et spiritum plene tribuere, quem recentia ipsorum instituta sibi quaerent. Quam bene huic nostrae aetati etiamnum respondeant, manifesto etiam apparuit *hoc Anno Sancto*, cum Sodales catervatim ex America, ex Hispania, ex Gallia, ex Hungaria aliisque locis Romanam petentes, eam non inani nomine replerunt, atque ad Martyrum sepulcra domum excitandam curarunt, perpetuum suae pietatis monumentum.

Ergo Sodalitates nostrae minime consenuerunt, sed moderatorem prudentem ac navum exposcunt. *Si enim ista et illa, cur non omnes?*

Haec est prima ac perneccessaria ratio et via parandi Marianarum totius mundi Sodalitatum consociationem. Sed omnium moderatorum bona voluntas juvanda est. Eorum enim conatus irriti forent, quibus Superiores non satis obsecundarent. Quae cum pervideret R. P. Wernz, haec gravissima verba de fovendis Congregationibus Marianis protulit:

"Unum restat, quod omnium caput est, nempe executio. Sed haec etiam habebitur, si Congregationes Marianae ab omnibus magni fiant, ut decet. Nam, ait R. P. Retz, inter media fere praecipua quae ad amplificandum divinum cultum et ad animarum salutem consequendam excogitavit Societas nostra, merito censentur Marianae Congregationes (Ep. Select. p. 199). Hanc existimationem sequetur voluntas; atque ita R. V. a praesertim in visitandis quotannis domiciliis nostris, hunc Sodalitatum amorem aptis adhortationibus fovebit et de earum statu singulariter sollicita erit. Item Superiores locales, eodem spiritu imbuti, tum in consideratione ipsis praescripta die 5, n. 2, ad examinandum, tum in consultationibus domesticis ad interrogandum et urgendum, de Congregationibus agent" (1).

Mira sane hominum judicia. Olim Societas ad omnem religionis motum salutarem ordinandum temperandumque (organizzare), censuit diversos civium ordines *gregalim* conjungendos esse, eorumque coetus Congregationes Marianas et Bonae Mortis appellavit. Iis porro usa est quasi media exercitus acie ad reliqua opera omne genus ineunda et provehenda, tanto sane cum fructu, ut per eam steterit, magna ex parte, reparaatae disciplinae in Ecclesia meritum et laus. Ex iis deinde Congregationibus prodierunt primi, si quidem non omnes at complures, ex praecipuis recentis Actionis Catholicae institutores ac duces, Sodales ipsi Mariani, qui speciem, rationem, impulsus ad multa excogitanda pro Ecclesia hauserunt, adeo ut pulsae superiore saeculo ex urbibus regnisque Societati nova instituta sufficerent et amplificarent, quibus sibi viderentur quadantenus ei succedere ejusque opera continuare. Nunc vero quid est quod nonnulli dicunt, Sodalitates nostras in praesenti jam ineptas esse? Num nos post direptiones et exilia in urbes reversi, quia invenimus propagines nostras in novas procerasque arbores succrevisse, existimabimus radicem jam inutilem esse? Id asserant alii; nos radicem, pulcherrimorum operum fecundam, denuo inseremus novoque fonte rigabimus.

C.

De S. Stanislai quoque Centenario a Sodalitatibus obeundo.

Reverende in X^o. Pater,

Liceat mihi desiderium exprimere, quod in optimo programme de altero centenario S. Aloysii et S. Stanislai celebrando tam paucis de hoc sancto dictum sit. Scio equidem eum non esse ita cognitum neque toties ut patronum iuventuti propositum ac S. Aloysium.

(1) Const., X, n. 8.

(1) Acta Romana, 1914, p. 41.

Verum nonne esset optima occasio, ut et ipse S. Stanislaus ab optimo quoque Congreganista cognoscatur et ametur? Certe indicatur inter parentheses cultui S. Aloysii posse addi incitamenta ad colendum etiam S. Stanislaum. Sed, ut reipsa aliquid a pluribus in honorem huius Sancti fieret, cur non in proximo folio ederes, v. g. quod Vener. Pater Lancicius de sua devotione erga S. Stanislaum Patri Provinciali scripsit deque gratiis tam pretiosis ardoris ad sanctitatem et praesentiae Dei, quas illius intercessione obtinuit?

Num est opus insistere illum Angelicum adolescentem mereri et quidem optimo iure nomen exemplaris omnium filiorum "Matris nostrae Mariae", vitamque eius esse refertam pulcherrimis et suavissimis exemplis amoris erga Iesum et Mariam; amoris castitatis; fidelitatis in sequenda gratia et vocatione; amoris erga SS. Sacramentum, etc. Insuper in vita S. Stanislai gesta et facta plura sunt vere poetica, quae si simplici modo narrentur, avide a pueris et iuvenibus legentur atque ad virtutes etiam viriles modo tamen suavissimo allicient, forte modo magis amabili quam in ipso S. Aloysio.

En, Reverende in X^o. Pater, ideam quamdam eorum quae prae ardenti desiderio meo aliquid pro S. Stanislao faciendi non potui quin scriberem.

Alken, Neerlandiae

W. M. S. I.

Ad Elenchum Beatorum Sodalium.

"Liceat mihi mittere ad R. V. aliquod supplementum a R. V. petitum ad elenchum Beatorum Sodalium.

I. Sodales Sancti.

S. Joannes Baptista de la Salle, def. 1719. Sodalitas in Reims.

S. Alphonsus Maria de Liguori, C. SS. R., d. 1787. Sod. Neapoli.

S. Fidelis a Sigmaringen O. Cap., d. 1622. Sod. Friburgi (Breisgau).

S. Camillus de Lellis, d. 1674. Sod. Collegii Romani. (Non omnino certum mihi videtur).

III. Sodales Beati.

a) Martyres:

B. Ioannes Baptista Machado S. J. d. 1617. Sod. in Coimbra.

B. Didacus Carvalho S. J. d. 1625. Sod. in Lusitania.

B. Michael Carvalho S. J. d. 1624. Sod. in Coimbra.

B. Antonius Ixida S. J. d. 1622. Sod. (locus non mihi constat).

B. Sebastianus Chimura S. J. d. 1622. Sod.?

B. Franciscus Paceco S. J. d. 1626. Sod.?

B. Melchior Grodecz S. J. d. 1619. Sod.?

B. Stephanus Pongracz S. J. d. 1619. Sod.?

B. Isaac Jogues S. J. d. 1646. Sod. in Orleans.

B. Carolus Garnier S. J. d. 1646. Sod. (Lutetiae Parisiorum?).

B. Petrus Onizuchi S. J. d. 1622. Sod.?

B. Thomas Tzugi S. J. d. 1627. Sod.?

Multi Martyres Japonenses Sodales, a PP. Pio IX beatificati.

B. Joannes Zola S. J. d. 1626. Sod. in Brescia.

B. Balthassar de Torres S. J. d. 1826. Sod. in Toledo.

b) Confessores:

B. Joannes Massias O. P. d. 1645. Sod. in Hispania.

V. Sodales Venerabiles et Servi Dei.

a) Martyres:

P. Joannes Kratz S. J. d. 1737. Sod. in Goldheim.

P. Antonius Rubino S. J. d. 1643. Sod. Taurini.

P. Didacus Sanvictores S. J. d. 1643. Sod. in Burgos.

P. Edward Oldcorne S. J. d. 1606. Sod.?

P. Bruno de Santa Cruz, d. 1640. Sod.?

P. Ludovicus Caldeira S. J. d. 1640. Sod. in Lusitania.

P. Casparus de Castro S. J. d. 1703. Sod. in Lusitania.

P. Petrus Wright S. J. d. 1631. Sod. in?

P. Sebastianus Vieira S. J. d. 1634. Sod. in Lusitania.

P. Thomas Whitbread S. J. d. 1679. Sod. in?

P. William Barrow S. J. d. 1679. Sod. in?

P. John Gawn S. J. d. 1679. Sod. in?

P. Antonius Turner S. J. d. 1679. Sod. in?

P. Philipp. Evans S. J. d. 1679. Sod. in?

P. Gabriel Malagrida S. J. d. 1761. Sod. in Lusitania.

P. Marcellus Mastrilli S. J. d. 1637. Sod. Neapoli.

b) Confessores:

P. Casparus Haywood S. J. d. 1508. Praeses primus Monachli (München).

P. Franciscus Pavone S. J. d. 1637. Praeses Congr. Sacerdotum Neapoli.

P. Jeremia Drexelius S. J. d. 1638. Sod?

VI. Sodales Venerabiles Feminae.

Eleonora de Gonzaga, ducissa a Mantua, uxor Ferdinandi II, imperatoris, def. 1655. Sod. in?"

Sac. Mulders S. I.

Nota Editoris: Certe complures sunt inter viros sanctimonia vitae insignes qui *probabiliter* Sodalitati adscripti fuerunt. Elenchus Patris Lamprecht solos *certos* exhibere voluit. Quibus ni fallimur, etiam B. *Robertus Bellarmino* S. I. Card. addi potest.

QUAESTIONES PRACTICAE

De selectione urgenda in Congregatione.

De selectione ea quae nuper diximus, confirmantur duorum Patrum apprime hac in re versatorum effatis.

Sic P. Car. *Franchet* in Directorio suo haec habet: "Cum Congregationes ad pugnandum institutae sint, alumni mediocres, indolisque molles et debiles, non sunt ad eam constituendam apti". Inter qualitates Sodalitis admittendi necessarias effert "energiam, sensum bonum, spiritum rectum vel qui talis efformanda speretur, indolem bonam quae condiscipulis acceptabilis sit, pro-

gressum in studiis certe relativum" (quod de Sodalibus Collegiorum imprimis agit). — P. Ae. *Villaret* vero haec habet: "Indoles Congregationis Marianae imprimis ea est, ut selectorum quorundam sit consociatio, quae proinde non aperitur (ut fit in aliis piis unionibus) cuius candidato pio, sed selectis tantum, maxime ubi de admissione propria et solemni agitur, utique non perfectis, sed certe sincere ad altiora anhelantibus, unde spes sit, fore, ut in Congregatione et per eam ad vitam ferventem perveniant, plenam zeli gloriae Dei et salutis animarum".

CHRONICA

Praesidium Congressus Wirceburgensis. (1)

Praesidium Germaniae et Austriae conventus in urbe Bavariae Würzburg die 15 et 16 Septembris anni 1925 habitus fructus est quidam peregrinationis Romanae Sodalium Germanorum. Cum enim mense Maio Sodales ex Germania et Austria ad Sancti Anni indulgentiam lucranda et Canisii canonizationem celebranda in Urbem convenissent, primum huius congressus cogendi consilium prolatum est. P. Finster, folii periodici Congregationum Viennensis moderator, haud facilem laborem conventus brevissimo tempore parandi in se suscepit. Praesides et Sodales Wirceburgenses duce RR. DD. Dr. Alfredo *Winterstein*, ecclesiae cathedralis paroco, libenter acceptarunt, ut urbs illa congressus sedes eligeretur, ibique necessaria omnia, habitationes, aulam etc. diligenter pararunt.

Plus 130 Praesides ex fere omnibus Germaniae partibus et Austria convenerunt, inter quos non pauci confederationum magnarum capita, dioeceseon Praesides, ita ut magna Congregationum Germaniae pars in conventu repraesentata merito dicatur.

Maior sociorum pars fuit e clero saeculari, pro multo maiore numero Congregationum, quae a sacerdotibus saecularibus in regionibus nostris reguntur; sed etiam multi regulares, non minore Congregationum studio moti adfuerunt, Augustiniani, Benedictini, Capucini, quorum duo relationem habuerunt, Franciscani, Salesiani; Nostri advenerant ex utraque Germaniae et Austriae Provinciis.

Die 14 Septembris vesperi in magna quadam urbis aula Congregationes Wirceburgenses cantu ac musica hospites honorifice salutaverunt. Proximo die missa in ecclesia cathedrali, absente RR. DD. Praesule ad Episcoporum Bavariae conferentiam, a Canonico dicta et Spiritus Sancti adiutorio invocato, labores congressus coepti sunt. Viri in re Congregationum eximii et experientiae auctoritate omnibus accepti, ex clero et saeculari et regulari electi, octo relationes habuerunt: de *momento Congregationis* nostris quoque temporibus; de *munere Praesidis*; de *modo regendi Congregationes virorum et iuvenum, studentium, mulierum et virginum*; quomodo Congregationes ad *collaborandum* adducendae sint, de earumque *relatione ad alias consociationes*; de *periodicis* Congregationis, quantum intersit ut Sodales ea legant; de *S. Petro Canisio*, quid Sodalem nostrae aetatis doceat.

(1) In compluribus regionibus Director Sodalitatis "Praeses" breviter vocatur. Ed.

Post relationes omnibus facultas est data de re proposita quid sentirent edicendi et difficultates proponendi. Tota tractatio vere fraterno modo fluxit. Resolutiones hae faciae sunt: alius mox Praesidium Germaniae et Austriae congressus paratur; etiam his temporibus Congregatio B. M. V. utilissima censeatur; Congregationes virorum excolendae, sed etiam virginum Sodalitatibus summum momentum tribuendum ad servandam et educandam mulierem; constituantur in omnibus dioeceseon ubi nondum habentur Praesides dioecesani, qui in suo quisque districtu Congregationem omni qua possunt ope promoveant: huic Praesidi dioeceseo alii adiutores (6-7) addantur, ne illo forte deficiente Congregatio hoc auxilio plane privetur; immo fortasse utile erit, etiam Sodales laicos quosdam in hoc consilium admittere, ut habeatur nucleus paratus promptusque ad actionem statim suscipiendam, quando v. g. agitur de aggressionem Ecclesiae inimicorum repellenda; in seminariis candidati sacerdotii amore erga Congregationem afficiantur, cursus habeantur, quibus sacerdotes iuniores in munus Praesidis rite peragendum inducantur; Sodales ardore et actione conspicui ad consilia coniungenda convocentur; index omnium Congregationum paratur; singuli Sodales periodicum Congregationis habeant. Hac occasione congressus P. Georgium *Harrasser* S. J., corporis infirmitate Oeniponte retentum salvere iussit ei quae maximas gratias egit ob diligentiam et intrepidam industriam qua per multos annos Congregationem in germanicae linguae terris promovit, nec nunc promovere desistit.

Primo die vesperi h. 8 Congregationes Wirceburgenses omnes in ecclesia cathedrali devotionem, ut in Sodalitate fieri solet, instituerunt. E suggestu P. Mischler S. J. (Prov. Germ. Inf.) dixit; quid a Congregatione praestitum sit et quomodo Sodales ad id pertingere possint debeantque, clare et apposite enucleavit.

Die 16 Septembris meridie congressus brevi adhortatione Praesidentis, parochi Knebel, viri de Congregatione optime meriti et iam aliis huiusmodi conventibus cum omnium satisfactione praefecti, clausus est, ut socii ad novi anni scholaris initium tempestive in patriam redire possent.

O. Werner S. I.

Lille in Gallia. In Collegio nostro S. Ioseph Congregatio Studiosorum quinquagesimum natalem hoc anno celebrem fecit. Ipse Rev. mus Episcopus ecclesiam suam cathedralem solemnitatibus ornandis obtulit. Pridie diei festi iuvenes et veterani vigiliis Marianas egerunt eo more quo fere hebdomadarii conventus decurrere solent. Officio Mariano recitando praeorarunt ex altero choro iuvenis qui nunc Congregationi praefectus est, ex altero Praefectus Sodalitatis dominorum, vir quidam industrialis negotii per urbem primarius. Acceptatus est hac occasione codex quidam seu decalogus adagiorum quae vitae suae normam sibi quisque praefigerent: "code du chevalier de Notre-Dame".

Mane generalis Communio omnes et veteranos et tirones sibi et Christo mystice univit; deinde Episcopus solemniter ad aram hostiam obtulit. Postridie utile dulci miscendi gratia ad sanctuarium excurrunt omnes cui Notre-Dame de Bon Secours titulus; nec profani vulgi instar, sed simulatque e curribus vapore motis descende-

runt, ordine ducto precantes et sacre concinentes ad Virginis aedem appropinquaverunt. Postquam preces fusae sunt, ad recreandum familiariter ventum est.

Sodalitas Mariana Iuventutis Mercatoriae Posnaniae (Poznan in Polonia) die 19 Aprilis h. a. 25 annum suae existantiae obiit. Solemnitates praeparabantur a semestri atque pulcherrimus eis successit eventus. Descripsit eas "Sodalis Marianus", periodicum polonum, mense Iulio et Augusto p. 117 sq. Repraesentantes totius civitatis aderant cum in ecclesia Patrum S. J., ubi novum vexillum Sodalitatis a Rmo Stanislao Lukomski, auxiliario Posnaniensi, benedictum est, tum in splendidissima Aula Universitatis, ubi Academia magna arte instituta est, tum in prandio solemniter dato Sodalibus delegatis aliarum Congregationum atque repraesentantibus auctoritatum civilium ac militarium. Academia praeter cantum et musicam in honorem B. Virginis, dedit auditoribus allocationem ferventem Rmi Antistitis, activitatem Sodalitatis Mercatoriae collaudantis, atque orationem Sodalis J. Woznicki, historiam Sodalitatis exponentis.

Orta erat Sodalis Mercatoria Posnaniensis auctore Rmo Archiepiscopo Gnesnensi et Posnaniensi, Dni Floriani Stablewski, primum pro sola iuventute mercatoria. Anno 1912 cura Sodalitatis iuvenum erecta est Sodalis Mariana *Discipulorum* mercatoriorum, anno vero 1920 Sodalis *Mercatorum* seniorum. Libello ornatissimo iubilaum commemorante tres describuntur nunc Posnaniae mercatoriae Sodalitates: 1) *Mercatorum*, cum 232 Sodalibus, 2) *Iuvenum* mercatorum, quae 89, et 3) *Discipulorum* mercatorum, quae 84 Sodales habet. Hinc nil mirum, quod Sodalitates Mariana mercatoriae magna in urbe auctoritate pollent ac religionem strenue defendunt. Unde fit, ut optimi quique cives ad Congregationem adscribi rogent atque in summis mercatoriae vitae locis Sodales conspiciantur. Cuius evolutionis prosperae laus Praefecto Sodalitatis tribuitur, Dno Boleslao *Adamczewski*, qui simul cum Congregatione 25um annum suae praefecturae obiit atque Emmo Cardinali-Primate Edmundo Dalbor curante, insignia pro *Ecclesia* et *Pontifice* sortitus est. Solemnitas haec Mariana in totam urbem influxum optimum exercuit Sodalesque omnes magnopere in bono stabilivit.

F. K.

† P. Henricus Haduch S. J.

Die 5 Octobris 1925 morte repentina nobis ereptus est P. H. Haduch, postquam pulchram exhortationem domesticam ad Nostros dedit. Cuius magna est laus circa Congregationes Marianas in Polonia. Non solum enim optimus fuit earum Moderator, maxime cum munus ageret Rectoris Tarnopolitani vel Superioris Cracoviensis, vel Praepositi Provincialis, verum etiam fervens earum Promotor. Edidit per plures annos polonum periodicum "Sodalis Marianus", scripsit "Directorium Sodalitatum Marianarum" polonum. Mater Dei singularem, ut speramus, gloriae coronam piae eius animae reposuerat.

F. K.

Bavaria. Normae vitae pro Sodalibus quae ruri institutrices (sive ludimagistras) agunt concinnatae. Quae flexibilitate (ignoscant philologi vocis barbariem) Congregatio se variis officiorum vitae adiunctis adaptet,

exemplo docet Sodalitas magistrarum in Bavaria, quae sedem Monachii habet, sed socias, non minus quingentas, per totam provinciam dispersas. Quae ne pabulo careant exhortationis sodalitia, parvo periodico cavetur, cui "Virgo Mater" inscribitur. Hoc periodico nuper normae vitae exhibebantur magistris ruri habitantibus, quas exscribere ob earum indolem practicam iuvat. Sunt igitur hae:

1. *Habitatio*. Sit simplex, sed pulchra et amoena ut ad domi manendum et ad diutius eiusdem ruri perseverandum invitet.

2. *Nutrimendum*. Sit forte et sanum, nam magis prodest bene laborare quam nimis ieiunare. Non hac in re est pecuniae parcendum; sed magis omissis esculentis et potulentis sumptuosis et nocivis ac nimio vestis ornatu.

3. *Somnus*. Octo horas somno des; decumbe prius, ut prius surgere possis, id quod prodest sanitati et sanctitati.

4. *Moderatio*. Magicum fere virium conservandarum remedium est moderatio. Vertitur in damnum, si nimis clames, nimis festines, sed etiam: si nimis pro corpore tuo angaris. Aegra medicum consule; iuxta illud: "Honora medicum propter necessitatem; etenim illum creavit Altissimus" (Sir. 38, 1).

5. *Deambulatio*. Ne huic renunties ludi domestici vel garrulitatis gratia, nam sub divo moveri animum reficit et corpus.

6. *Distractio*. Habeas aliquam distractionem, qua tempore libero occuperis, sed nobilem: pingendi, acu laborandi (praesertim pro templi ornatu vel missionibus, pauperibus), arti musicae, poeticae, scriptoriae indulgendi, hortum vel flores colendi etc.

7. *Feriae*. Optime eas adhibes excursionem sive piam sive instructivam aliquando instituendo.

8. *Ephemerides*. Memorare quod foliis impressis hodie coelum et infernus luctantur (A. Stolz.). Noli tolerare domi tuae ephemerides fidem et Ecclesiam non reverentes. "Qui non est mecum, contra me est".

9. *Epistulae*. Parentes et cognatos epistulis salutare non omittas; generatim tamen nimius epistularum usus non commendatur.

10. *Parsimonia*. Quidquid pecuniae superest, arcae confidas parsimoniae, memor futurorum dierum.

11. *Libri*. Testificantur bibliopolae, maximo numero libros emi ab institutricibus; quae certe laus est, dummodo delectus fiat. Non desint bibliothecae tuae S. Scriptura, Imitatio, Vitae Sanctorum, Philothea, liber precum et doctrina christiana.

12. *Ordo diurnus spiritualis*. Spirituali vitae tuae ordinem praefigas; serva ordinem et ordo te servabit.

13. *Abnegatio*. Opera mortificationis ea quaeras quae valetudini non nocent: abstinere vino, et maxime verbositate ("Silentium medium": non loqui nisi necessaria, nec contradicere, nisi omnino opus sit).

14. *Consilia evangelica*. Ut melius proficias, fortasse votum facere poteris castitatis, sed pro uno solo anno semper, nec Confessario inconsulto. Modo te vestiendi exemplo aliis esto (1).

15. *Caritas*. Nihil hac re magis magistram catholicam decet. Inverse infirmos. Instrue rudes et pueros pauperes, etiam praeter officium, maxime in religione. Adiuva parochum in operibus piis organisandis. Curam age puellarum e scholis iam dimissarum.

"Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitae".

Ad urgendam perseverantiam. Ad urgendam perseverantiam Sodalium in propositis cotidianis — sic nobis refert Director quidam Sodalitatis adolescentium in Collegio — id ediximus, ut quotiescunque quis proposito particulari per diem defuisset, vespere ad preces

(1) Comiter quidam dixit: "Aviae nostrae decentius vestitae in lectulum decubuerunt, quam mulieres hodie in plateas exeunt!"

vespertinas in visitando SS. Sacramento 5 minuta precatonis adderet. "Mirabilis exinde Sodalium aliquorum devotio vespertina, prolixa praeter modum, sed certe utilis et efficax!", Director scribit.

Cursus catechistarum Sodalium theologicis. Monachii in Bavaria ab annis aliquot habentur cursus vespertini theologici pro iis Sodalitatis virginibus, quae se ad doctrinam christianam pueris docendam praeparant. Examina deinde fiunt coram delegatis Ordinarii et testimonio accepto tum demum ad catechesin explicandam admittuntur.

Coetus Directorum Sodalitatis in Medellin (Columbia) die 1 Dec. habitus est, praeside ipso Provinciae Praeposito, de quaestionibus Sodalitates Collegiorum aliasque spectantibus. Tales quaestiones erant: quatenam sit necessitas Sodalitatum in Collegiis, quomodo adiuvet educationem moralem, maxime circa puritatem, quibus qualitatibus quibusve viis Director finem suum assequi debeat, quomodo sanctimoniam, maxime marianam, promovere oporteat in Collegiorum Sodalitatibus, quibusnam viis et Sectionibus apostolatam exercere. Deinde quomodo Congregatio inter iuvenes aliosque extra Collegia sit dirigenda, quid Sodalitas virorum, mulierum, operariorum etc. conveniat; quatenam esse soleant decadentiae causae etc. Patres fere 15 ad hunc Congressum e tota Provincia convenerunt.

Sodales Sodalitatem propagant. In Vich, Hispaniae oppido, Congressus Sodalitatum anno nunc elapso habitus est, cuius resolutiones notatu omnino dignae sunt. Conclusiones erant hae:

Unio Sodalium propagabit ideam Congregationis et curabit, ut in omni oppido et omnibus parochiis Sodalitas B. Virginis erigatur. Ad hunc finem obtinendum scribet epistolas invitatorias iis parochiis quae in hoc Congressu non erant praesentes, offerendo eis, si opus est, auxilium Sectionis propagandisticae.

Omnes Sodales ad hos labores promovendos annuatim 5 centesimos dabunt. Omnes item honori sibi ducent propagare periodicum Sodalitatis regionale "Tota Pulchra".

(Estrella del Mar).

Neapolis. Industriae Sodalitatis iuvenum pro Missionibus iuvandis. Neapoli in nostro "Istituto Pontano" die 20 Decembris sortitio 400 praemiorum (estrazione di 400 premi) a Sodalibus instituta est pro iis, qui Missionibus iuvandis oboles collegerunt. Nec fu tilla tantum. praemia sorte fautis proposita sunt, sed prae ceteris bicycla splendida "Bianchi", quae re quid adolescentibus optatius?

Constantinopolis. Congregatio Iuvenum Curae nostrorum commissa, ardua utique terra, sed inconeussa voluntate fovetur. Nuper coram Rmo Episcopo Praefectus Sodalium relationem legit, difficultates, conamina, fructus exposuit. Difficultates maximae sunt: distantia locorum, indoles mollis nationis, migrationes perpetuae, religionis catholicae persecutio. Quibus obviam itur non frena laxando, sed contra, sacro quodam rigore Congregationis officia urgendo. Unde minor utique Sodalium numerus, sed optimus spiritus. Neque opera apostolica praeermissa sunt. Inter quae eminent: exercitium

horae sanctae, seu adorationis SS mi; recollectio mens-trua; Communiones virorum, maxime mense Maio promotae, etiam in suburbibus variis; servitium pauperum; propagatio librorum bonorum, consecrationis familiarum operumque fidei propagandae. Cui ultimo fini Fr. 1600, Summo Pontifici Fr. 1200 Sodales obtulerunt.

TELEPHONIUM

Annus Aloisianus, de quo nuper scripsimus, non a 1 Ianuarii 1926 usque ad 31 Decembris 1926, sed — uti nunciatur — a 6 Dominicis festum S. Aloisii praecedentibus, id est a die 16 maii 1926 usque ad diem festum S. Aloisii, 21 Iunii 1927 pertinet.

Numeri Aciei Ordinatae mensibus Maio, Junio et Julio non eo qui iustus est ordine missi ubique sunt. Rogantur igitur Lectores, qui horum mensium numeros non acceperint, velint id nobis cartula indicare, ut defectus suppleantur.

Gratias pro obolis: P. E. B. Venetiis L. 5. — P. M. R. Bamberg L. 57. 27. — P. d'A. et P. G. L. Constantinop. L. 40. — P. M. C. Oviedo L. 300 — I. A. Lecce L. 20 — P. M. F. Aranjuez. L. 344,75. — P. M. G. Granada L. 50. — Ph. d. Buenos Aires L. 400.

P. A. C. Iuste omnino P. Leonardus Lessius Director erat Leodii (Liège) in Belgio. Per errorem "Luttich" scripsimus.

Omnibus. Notitiam nuper foliis nostris adiectam de "Centro Romano Informationum" omnium NN. benevolae attentioni commendamus. Res maximi momenti esse videtur pro apostolatu preli, nec sine communi omnium auxilio felix exitus speratur.

LIBRI NOVI

Congregatio Immaculatae et S. Aloisii Gonzaga Barcinonensis duo opuscula nunc edidit:

La mediación universal de la Virgen Maria en las Encíclicas de León XIII, por el P. Jose M. Bover S. J. (Barcelona, 1925).

La Consagración al Sagrado Corazón de Jesús, según la fórmula del V. P. Claudio de la Colombière S. J., por el P. Fernando M. Palmes S. J. (Barcelona 1925).

S. Ioannes Eudes de Congregatione Mariana.

"Quantas tibi, benignissima Mater, gratias debeo, quod genitoribus meis id inspirasti, ut me sub disciplina et directione ponerent sanctae Societatis Iesu, atque quod me ad Sanctam tuam Congregationem admisti, quae vera schola virtutis et pietatis est eadem Societate duce! Hae enim gratiae sunt, o Mater Gratiarum, maximae omnium quas mihi piissima tua intercessione obtinuisti!" In "Memoriali beneficiorum" a Deo acceptorum hoc quoque refert: "Admissus eram in Congregationem Dominae Nostrae in Collegio RR. PP. Iesuitarum in Caen, circa annum 1618, in qua Dominus egregias gratias mihi Sanctissima Deipara intercedente concessit. Confiteor tibi, Domine, in toto corde meo: in concilio iustorum et Congregatione". (S. Ioannes Eudes. Cfr. Cahiers Notre-Dame, 8 Décembre 1925, p. 201 sq.).

Editor: Adalbertus Bangha S. I.

Superiorum permissu.